

การศึกษาการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

A Study of the Curriculum Instructors' Perception towards the Benefit of Using Academic Database of the School of Liberal Arts, University of Phayao

สุภาพร คำศ^{1*}
Supaporn Kumrot^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 26 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท มีค่าความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ระหว่าง 0.66-1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) คือ 0.80 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยประชากร (μ) ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน และมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ ดังนี้ 1) ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.63$) 2) ด้านการใช้งานระบบ ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.68$) 3) ด้านการออกแบบระบบ ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.65$) และ 4) ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.75$)
คำสำคัญ: การรับรู้ประโยชน์ ฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการ อาจารย์ประจำหลักสูตร

Abstract

This study aimed to study of the curriculum instructors' perception towards the benefit of using academic database of the School of Liberal Arts, University of Phayao. The target group was 26 curriculum instructors obtained by purposive sampling. The questionnaires were used as a research tool. The 5-point Likert rating scale content validity was found at 0.66 - 1.00, and Cronbach's Alpha coefficient was found at 0.80. Population mean, percentage and standard deviation were used to analyze the data. Findings showed that the level of awareness of the benefits of using the academic performance database system of curriculum instructors, overall, was found at high level ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.68$). When each aspect was taken into consideration, the level of awareness was found to be very high on all four aspects with respect average as follows: 1) perception of usefulness ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.63$), 2) system usage ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.68$), 3) system design ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.65$), and 4) perception of easy system ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.75$).

Keywords: perception towards the benefit, academic database, curriculum instructors

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงต้องมีระบบและกลไกในการประเมินและพัฒนาคุณภาพการศึกษา และต้องคำนึงถึงมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นระบบและกลไกจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะสามารถพัฒนาระบบทางการศึกษา

¹ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา พะเยา 56000

¹ School of Liberal Arts, University of Phayao, Phayao, 56000

*Corresponding author: e-mail: supapornku999@gmail.com

Received: May 13, 2023, Accepted: July 15, 2023, Published: April 21, 2024

ของแต่ละสถาบันให้ก้าวสู่มาตรฐานการศึกษาสากล หลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานจึงเป็นระบบและกลไกสำคัญทางการศึกษาที่องค์กรทางการศึกษาให้ความสำคัญ เพื่อให้เกิดคุณภาพทางการศึกษา และเป็นไปตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเกณฑ์คุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา อว., 2560) รวมถึง ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา, 2565ก) และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา, 2565ข) การจัดการหลักสูตรในสถานศึกษาได้นำเอาระบบประกันคุณภาพการศึกษาเข้ามาเพื่อเป็นตัวชี้วัดในการกำหนดและติดตามคุณภาพของการศึกษาซึ่งได้ระบุไว้อย่างชัดเจนใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาต้องประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ซึ่งการประกันคุณภาพการศึกษาได้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยการดำเนินการต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมและกระจายอำนาจให้ทุกฝ่ายได้เข้ามากำหนดนโยบาย วางแผน กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน (วีระยุทธ, 2560)

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เป็นองค์กรทางการศึกษาที่ให้ความสำคัญและมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน มีหน้าที่ในการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นที่ยอมรับในแวดวงวิชาการ จำนวน 11 หลักสูตร ภายใต้การดำเนินงานของหลักสูตรได้มีการควบคุมคุณภาพหลักสูตรโดยการกำกับติดตามคุณภาพของอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นสำคัญ ซึ่งอาจารย์ประจำหลักสูตรตามประกาศราชกิจจานุเบกษา เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2563 เล่ม 137 ตอนพิเศษ 147 ง อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องมีผลงานทางวิชาการกำกับคุณภาพ ผลงานวิชาการตามเอกสารแนบท้ายประกาศ ก.พ.อ. แบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ งานวิจัย ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ผลงานวิชาการรับใช้สังคม และประเภท ตำรา หนังสือ บทความวิชาการ (ราชกิจจานุเบกษา, 2563) มหาวิทยาลัยพะเยามีระบบสารสนเทศบัณฑิตศึกษาที่สามารถกรอกข้อมูลทางการศึกษาและผลงานทางวิชาการ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติอาจารย์บัณฑิตศึกษาซึ่งจะประกอบด้วยข้อมูลการสำเร็จการศึกษา ความเชี่ยวชาญ และข้อมูลผลงานทางวิชาการ ระบบดังกล่าว จะสามารถใช้งานได้เพียงอาจารย์ผู้มีคุณสมบัติที่เป็นไปตามเกณฑ์ของอาจารย์บัณฑิตศึกษา อาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรีไม่สามารถใช้งานระบบดังกล่าว และระบบดังกล่าว กรอกข้อมูลปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อทำการแต่งตั้งอาจารย์บัณฑิตศึกษา ประกอบกับคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนหลักสูตรที่มากกว่า 10 หลักสูตร มีปัญหาเรื่องการรวบรวมข้อมูลผลงานทางวิชาการที่เป็นปัจจุบันและไม่มีฐานข้อมูลเพื่อจัดเก็บข้อมูลผลงานทางวิชาการ เพื่อการบริหารจัดการหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ จึงมีระบบการจัดเก็บข้อมูลผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตรเพื่อจัดเก็บข้อมูล ซึ่งได้พัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2565 ใช้งานมาแล้วเป็นเวลา 5 เดือน โดยกลุ่มเป้าหมายในการใช้งานระบบเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร จากการใช้งานพบว่า ระบบยังไม่ครอบคลุมความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย จึงเกิดเป็นงานวิจัยดังกล่าว เพื่อพัฒนาระบบที่ตรงความต้องการ และง่ายต่อการนำไปใช้งาน ซึ่งระบบเป็นข้อมูลสารสนเทศที่ช่วยในการกำกับและติดตามมาตรฐานให้หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และเป็นเทคโนโลยีที่ทันต่อยุคสมัย เพื่อจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่สามารถใช้ได้ทุกที่และง่ายต่อการนำไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ บัณฑิตพงศ์ และคณะ (2560) ได้วิจัยเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชบุรี จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าการจัดเก็บข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของข้อมูลสารสนเทศง่ายต่อการนำไปใช้ และการรับรู้การใช้งานระบบฐานข้อมูล จึงเป็นกลไกสำคัญที่คณะศิลปศาสตร์ต้องขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาการใช้งานระบบให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด การรับรู้คือการสัมผัสที่มีความหมาย การรับรู้เป็นการแปลหรือตีความ แบ่งการสัมผัสที่ได้รับออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายหรือรู้จักเข้าใจ กระบวนการของการรับรู้จะเกิดขึ้นต้องประกอบด้วย 1) การสัมผัสหรืออาการสัมผัส 2) ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้าที่เข้ามา 3) การแปลความหมายจากอาการสัมผัส 4) การใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม เพื่อแปลความหมาย (มานะ, 2542 อ้างอิงใน บุณริสาก์ และชนกรณ, 2559) การรับรู้ประโยชน์การใช้งาน หมายถึง ระดับการรับรู้ของแต่ละบุคคลว่าระบบฐานข้อมูล

ผลงานวิชาการที่ใช้เทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ จะสามารถช่วยในการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ประสิทธิภาพการทำงานให้กับผู้ใช้บริการ (สมฤดี, 2561) ดังนั้นการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบผลงานวิชาการดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญและผลจากงานวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการสะท้อนการทำงานของระบบ สามารถนำไปปรับปรุงให้ได้ฐานข้อมูลระบบที่มีคุณภาพ และตรงตามความต้องการของผู้ใช้งานระบบ

ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการศึกษาการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา เพื่อประเมินความสอดคล้องและการใช้งานของระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ซึ่งจะเป็นแนวทางการให้บริการเป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้งานระบบ และการปฏิบัติงานต่าง ๆ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นพลวัตต่อกัน และเป็นข้อมูลในการบริหารจัดการหลักสูตรมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการศึกษาของคณะศิลปศาสตร์ สร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพสู่สังคม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ตามปณิธาน และนโยบายของมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ว่า “ปัญญาเพื่อความเข้มแข็งของชุมชน” หรือ “Wisdom for Community Empowerment”

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 26 คน ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีความชำนาญและประสบการณ์มาแล้วอย่างน้อย 2 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามแนวคิดการพัฒนาระบบสารสนเทศ SDLC 7 ขั้นตอนและการยอมรับเทคโนโลยีของผู้ใช้ระบบ (จิกรี และคณะ, 2561)

2. สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องเพศ สถานะ จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร และอื่น ๆ

ตอนที่ 2 การรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยศึกษาทั้งหมด 4 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1) การออกแบบระบบ 2) การใช้งานระบบ 3) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ และ 4) การรับรู้ประโยชน์จากการใช้งาน จำนวนคำถามครอบคลุม 21 ข้อ 4 ด้าน แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ท (Likert, 1932 อ้างอิงใน จตุพล, 2558) ดังนี้ ระดับ 5, 4, 3, 2 และ 1 หมายถึง ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ และได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ตามแนวคิดของ บุญชม (2553) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00, 3.51–4.50, 2.51–3.50, 1.51–2.50 และ 1.00–1.50 หมายถึง ความต้องการพัฒนายู่ในระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการ

3. นำไปตรวจคุณภาพด้านความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านคุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร ด้านการใช้ภาษาและเทคโนโลยี โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ ซึ่งข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถือว่ายอมรับได้ ข้อคำถามทั้งหมด 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ระหว่าง 0.66-1.00

4. ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 11 คน หลักสูตรละ 1 คน เนื่องจากมีข้อจำกัดในการหากลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้เครื่องมือ ซึ่งผู้วิจัยคาดว่ากลุ่มเป้าหมาย จำนวนหลักสูตรละ 1 คน จะเป็นตัวแทนของแต่ละหลักสูตรได้ และนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่โครงการที่ UP-HEC 2.1/010/65
2. ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลไปยังคณบดีคณะศิลปศาสตร์ และแจกแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ โดยใช้ Google form

3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจาก Google form แล้วนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัย โดยเก็บข้อมูลจากอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนทั้งหมด 52 คน แต่มีกลุ่มเป้าหมายตอบกลับแบบสอบถาม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรที่มีความชำนาญและประสบการณ์มาแล้วอย่างน้อย 2 ปี

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาค่าร้อยละ วิเคราะห์การรับรู้ประโยชน์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยประชากร (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) และสรุปข้อมูลข้อเสนอแนะโดยใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ และความถี่ของข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานะผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 18 คน (ร้อยละ 69.3) อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นประธานหลักสูตร จำนวน 7 คน (ร้อยละ 26.9) อาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นผู้บริหาร ระดับคณะจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.8) ผลการวิเคราะห์การรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา แสดงดังตาราง 1

การรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.68$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับการรับรู้ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.63$) และด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.75$)

ด้านการออกแบบระบบ พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับการรับรู้ประโยชน์ด้านการออกแบบระบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการรับรู้โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและน้อยที่สุดดังนี้ ความเหมาะสมของปุ่มเมนู ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.67$) และความเหมาะสมของการจัดหมวดหมู่ข้อมูลของระบบ ($\mu = 4.04$, $\sigma = 0.66$) นอกจากนี้อาจารย์ประจำหลักสูตร มีข้อเสนอแนะด้านดังกล่าว ตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ เป็นระบบที่ช่วยให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เช่น สามารถโหลดข้อมูลในรูปแบบ PDF file และ Excel file ทำให้การใช้ข้อมูลผลงานทางวิชาการในการปรับปรุงหลักสูตรทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น และเป็นประโยชน์

ด้านการใช้งานระบบ พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับการรับรู้ประโยชน์ด้านการใช้งานระบบโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับการรับรู้ประโยชน์โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ การแสดงผลระบบเหมาะสม ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.63$) และระบบง่ายต่อการกรอกข้อมูลผลงานวิชาการ ($\mu = 3.96$, $\sigma = 0.77$) นอกจากนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรมีข้อเสนอแนะด้านดังกล่าว ตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ หลายหน้าที่ (Function) ที่บังคับให้กรอก แต่ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องกรอกทุกรายละเอียด เช่น ISBN ควรเพิ่มประเภทของผลงานที่ให้กรอกรบบให้ครอบคลุม

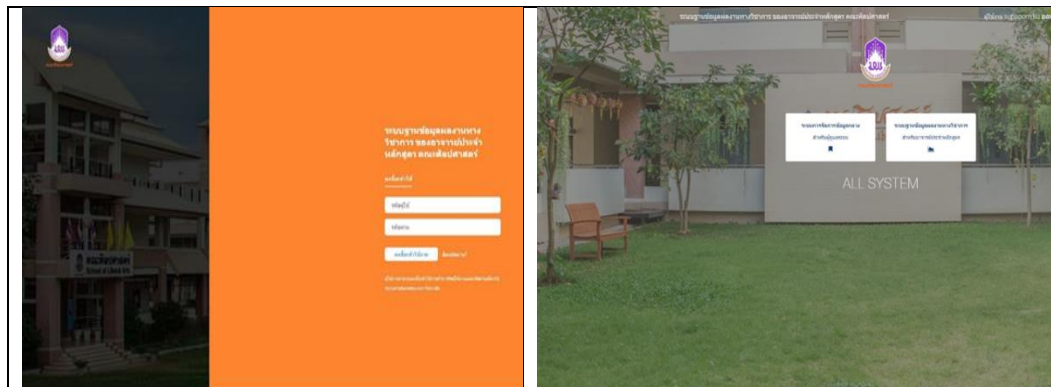
ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับการรับรู้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับการรับรู้ประโยชน์โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ ระบบมีความรวดเร็วสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และระบบสามารถรองรับการแสดงผลในรูปแบบ PDF และ Excel ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.74$), ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.68$) และมีคู่มือสำหรับแนะนำการใช้งานอธิบายอย่างชัดเจน ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.87$) นอกจากนี้อาจารย์ประจำหลักสูตรมีข้อเสนอแนะด้านดังกล่าว ดังต่อไปนี้ ควรปรับข้อความให้อ่านง่ายขึ้น พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมประเภทผลงานวิจัย 2 ประเภท คือ บทความวิจัย และผลงานวิจัย เพื่อการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน พบว่าอาจารย์ประจำหลักสูตรมีระดับการรับรู้ประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับการรับรู้ประโยชน์โดยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดและน้อยที่สุด ดังนี้ ข้อมูลระบบสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.56$) และระบบเก็บข้อมูลผลงานวิชาการ ผลงานวิจัยครบถ้วน และระบบสามารถนำไปใช้ประกอบการรายงานอาจารย์ ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.63$), ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.75$) นอกจากนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรมีข้อเสนอแนะด้านดังกล่าว ตามลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ สามารถนำข้อมูลที่ได้นบันทึกในระบบฐานข้อมูลไปใช้ต่อโดยอัตโนมัติกับระบบอื่น ๆ เป็นระบบที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และเป็นประโยชน์

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการ (n=26)

ข้อ	รายการประเมิน	μ	σ	ระดับการรับรู้	ลำดับที่
ด้านการออกแบบระบบ					
1	ระบบมีการออกแบบให้ใช้งานง่าย	4.08	0.69	มาก	4
2	ความเหมาะสมของสีและขนาดตัวอักษรที่ใช้	4.23	0.59	มาก	2
3	ระบบมีการจัดวางตำแหน่งการแสดงผลเหมาะสม	4.19	0.63	มาก	3
4	ความเหมาะสมของปุ่มเมนู	4.27	0.67	มาก	1
5	ความเหมาะสมของการจัดหมวดหมู่ข้อมูลของระบบ	4.04	0.66	มาก	๕
เฉลี่ยด้านการออกแบบระบบ		4.16	0.65	มาก	
ด้านการใช้งานระบบ					
1	ความสะดวกในการเข้าใช้งานระบบ	4.31	0.62	มาก	2
2	ระบบง่ายต่อการกรอกข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้งานระบบ	4.27	0.67	มาก	3
3	ระบบง่ายต่อการกรอกข้อมูลผลงานวิชาการ	3.96	0.77	มาก	5
4	ระบบง่ายต่อการอัปโหลดไฟล์หลักฐานผลงานวิชาการ	4.19	0.80	มาก	4
5	เมนูการสืบค้นระบบเหมาะสม	4.27	0.60	มาก	3
6	การแสดงผลระบบเหมาะสม	4.35	0.63	มาก	1
เฉลี่ยด้านการใช้งานระบบ		4.23	0.68	มาก	
ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ					
1	มีคู่มือสำหรับแนะนำการใช้งานอธิบายอย่างชัดเจน	3.73	0.87	มาก	4
2	ระบบมีการจัดวางองค์ประกอบของเนื้อหาเหมาะสม	4.15	0.68	มาก	2
3	ขั้นตอนในการใช้งานระบบไม่ซับซ้อน	4.12	0.77	มาก	3
4	ระบบมีความรวดเร็วสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย	4.31	0.74	มาก	1
5	ระบบสามารถรองรับการแสดงผลในรูปแบบ PDF และ Excel	4.31	0.68	มาก	1
เฉลี่ยด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ		4.12	0.75	มาก	
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน					
1	ระบบเก็บข้อมูลผลงานวิชาการ ผลงานวิจัยครบถ้วน	4.19	0.63	มาก	4
2	ข้อมูลระบบสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร	4.27	0.60	มาก	2
3	ระบบสามารถนำไปใช้ประกอบการรายงานอาจารย์	4.19	0.75	มาก	3
4	ข้อมูลระบบสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา	4.35	0.56	มาก	1
5	ระบบสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน	4.23	0.59	มาก	3
เฉลี่ยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน		4.25	0.63	มาก	

การพัฒนาระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลฯ ดังกล่าว ดังภาพที่ 1 โดยมีข้อเสนอแนะการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา ทั้ง 4 ด้าน (ตารางที่ 2) เช่น การปรับหลายหน้าที่ (Function) ที่บังคับให้กรอก แต่ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องกรอกทุกรายละเอียด เช่น ISBN แต่เป็นระบบที่ช่วยทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ทำให้การปรับปรุงหลักสูตรทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น ตลอดจนเป็นระบบที่เหมาะสม ใช้งานง่ายและเป็นประโยชน์ แต่ควรเพิ่มประเภทของผลงานที่ให้อกรระบบให้ครอบคลุม และปรับให้สามารถนำข้อมูลที่ได้บันทึกในระบบไปใช้ต่อโดยอัตโนมัติกับระบบอื่น ๆ

ภาพที่ 1 ระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการ

ตารางที่ 2 ข้อเสนอแนะการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 4 ด้าน

ข้อเสนอแนะ	ค่าความถี่
ด้านการออกแบบระบบ	
1. สามารถโหลดข้อมูลเป็น PDF file และ Excel file ทำให้การใช้ข้อมูลผลงานทางวิชาการในการปรับปรุงหลักสูตรทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3
2. การสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น และเป็นประโยชน์	2
ด้านการใช้งานระบบ	
1. หลายหน้าที่ (Function) บังคับให้กรอก แต่ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องกรอกทุกรายละเอียด เช่น ISBN	3
2. ควรเพิ่มประเภทของผลงานที่ให้อกรระบบให้ครบถ้วนครอบคลุม	1
ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ	
1. ควรปรับข้อความให้อ่านง่ายขึ้น พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมประเภทผลงานวิจัย ประเภท คือ บทความวิจัย และผลงานวิจัย เพื่อการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป	2
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน	
1. เป็นระบบที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และเป็นประโยชน์	2
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้บันทึกในระบบฐานข้อมูลไปใช้ต่อโดยอัตโนมัติกับระบบอื่น ๆ	1

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา โดยสรุปผลการรับรู้ระดับมากไปหาน้อยเป็นลำดับ ดังนี้

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน พบว่า ข้อมูลระบบสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร ระบบสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน สามารถเก็บข้อมูลผลงานวิชาการ ผลงานวิจัยครบถ้วน และสามารถนำไปใช้ประกอบการรายงานอาจารย์

ด้านการใช้งานระบบ พบว่า การแสดงผลระบบเหมาะสม มีความสะดวกในการเข้าใช้งานระบบ ตลอดถึงง่ายต่อการกรอกข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้งาน เมนูการสืบค้นระบบเหมาะสม และระบบกรอกข้อมูลง่ายและสะดวกต่อการอัปโหลดไฟล์หลักฐานผลงานวิชาการ

ด้านการออกแบบระบบ พบว่า ระบบฐานข้อมูลมีความเหมาะสมของปุ่มเมนู การจัดหมวดหมู่ข้อมูลของระบบ อาจจะต้องปรับเพิ่มความเหมาะสมของสีและขนาดตัวอักษรที่ใช้ การจัดวางตำแหน่งการแสดงผลฐานข้อมูลให้ใช้งานง่าย ให้เป็นระบบที่ช่วยทำให้อาจารย์ประจำหลักสูตรเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย เช่น สามารถโหลดข้อมูลเป็น PDF file และ Excel file ทำให้การใช้อยู่ข้อมูลผลงานทางวิชาการในการปรับปรุงหลักสูตรทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น และเป็นประโยชน์

ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ พบว่า ระบบมีความรวดเร็วสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย สามารถรองรับการแสดงผลในรูปแบบ PDF file และ Excel file รวมถึงมีขั้นตอนใช้งานไม่ซับซ้อน มีการจัดวางองค์ประกอบของเนื้อหาเหมาะสม ตลอดจนยังมีคู่มือสำหรับแนะนำการใช้งานอธิบายอย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ผลวิจัยโดยรวม พบว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรรับรู้ประโยชน์ในการใช้งานระบบซึ่งการรับรู้ประโยชน์การใช้งาน หมายถึง ระดับการรับรู้ของแต่ละบุคคลว่าระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการที่ใช้เทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ จะสามารถช่วยในการพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ประสิทธิภาพการทำงานให้กับผู้ใช้บริการ (สมฤดี, 2561) มีการรับรู้ตามลำดับ ดังนี้ รับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน การใช้งานระบบ การออกแบบระบบ และการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ จารุกิตต์ (2563) ที่วิจัยการพัฒนาเว็บไซต์เก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษาแบบ 360 องศา ผลการวิจัยพบว่า ด้านประสิทธิภาพการทำงานของระบบ และด้านการออกแบบหน้าจอการใช้งานระบบ ผู้ใช้งานระบบมีความพึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.75 และ ค่าเฉลี่ย 4.63 ตามลำดับ ข้อมูลระบบอาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กัญญาวีร์ (2562) ที่วิจัยการพัฒนาเว็บไซต์ฐานข้อมูลบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาลักษณะการจัดการข้อมูลสารสนเทศบุคลากร และพัฒนาระบบฐานข้อมูลบุคลากร มีการจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่และเป็นระบบ สามารถนำข้อมูลที่สืบค้นไปใช้ประกอบการจัดทำเอกสารในงานด้านประกันคุณภาพ และงานต่าง ๆ ของคณะ ระบบฐานข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนใช้ในการรวบรวมข้อมูลผลงานทางวิชาการในการสนับสนุนผลงานอาจารย์บัณฑิตศึกษาสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวนิตย์ (2561) วิจัยการพัฒนาเว็บไซต์ด้านการศึกษา (ระดับหลักสูตร) ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ระดับหลักสูตร) ที่ผู้วิจัยพัฒนามีความถูกต้องและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้งาน ระบบการเก็บข้อมูลผลงานวิชาการมีความครบถ้วนแต่ต้องเพิ่มประเภทของผลงานทางวิชาการให้ครอบคลุม และข้อมูลสามารถนำไปใช้ประกอบการรายงานอาจารย์ซึ่งสามารถระบุสัดส่วนงานวิจัยลงไปอย่างชัดเจน รวมถึงค่าน้ำหนักของผลงานทางวิชาการ ซึ่งระบุตามเกณฑ์มาตรฐานผลงานทางวิชาการ

การใช้งานระบบ การแสดงผลระบบเหมาะสม มีความสะดวกในการเข้าใช้งานระบบ ซึ่งสอดคล้องกับ สุวนิตย์ (2561) วิจัยการพัฒนาเว็บไซต์ด้านการศึกษา (ระดับหลักสูตร) ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสะดวกในการเข้าใช้งานระบบสารสนเทศและความปลอดภัยของข้อมูลในระบบสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.50 ระบบฐานข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตรง่ายต่อการกรอกข้อมูล มีเมนูการสืบค้นเหมาะสม สามารถอัปโหลดไฟล์หลักฐานผลงานวิชาการในระบบ แต่อาจจะต้องปรับหลายหน้าที่ (Function) ที่บังคับให้กรอก แต่ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องกรอกทุกรายละเอียด เช่น ISBN เป็นต้น

การออกแบบระบบ ปุ่มเมนู สีสันมีความเหมาะสม อาจจะต้องปรับขนาดตัวอักษรให้ใหญ่ขึ้น มีการจัดวางตำแหน่งการแสดงผลเหมาะสม ออกแบบให้ใช้งานง่าย สามารถโหลดข้อมูลเป็น PDF File และ Excel file ใช้เป็นข้อมูลประกอบการปรับปรุงหลักสูตรซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับชุดิภาและปรีชา (2560) ที่วิจัยการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า สร้างข้อมูลการพัฒนาระบบด้วย File Word, excel, Pdf และไฟล์รูปภาพ เพื่อจัดเก็บข้อมูล ปรับปรุง ประมวลผลข้อมูล รวมถึงระบบฐานข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตรสามารถสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น และการจัดหมวดหมู่ข้อมูลของระบบ เหมาะสม เหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้พัฒนาระบบโดยการออกแบบองค์ประกอบให้สอดคล้องกับการใช้งานของอาจารย์ประจำหลักสูตร และได้ยึดแนวความคิดการพัฒนาระบบสารสนเทศ SDLC 7 ขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ จักรี และคณะ (2561) ซึ่งได้ศึกษางานวิจัยเพื่อพัฒนางานประจำ เรื่อง การพัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัยและนักวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบระบบสารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากองค์ประกอบผ่านการศึกษาข้อมูลก่อนออกแบบโดยยึดแนวความคิดการพัฒนาระบบสารสนเทศ SDLC 7 ขั้นตอน

การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ เป็นระบบมีความรวดเร็วสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย สามารถรองรับการแสดงผลในรูปแบบ PDF file และจัดวางองค์ประกอบของเนื้อหาเหมาะสม ขั้นตอนในการใช้งานระบบไม่ซับซ้อน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลให้เป็นระบบ ลดปัญหาการจัดเก็บข้อมูล เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ บัณฑิตพงศ์ และคณะ (2560) ได้วิจัยเรื่องการจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวานิชย์บำรุง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศมีประเด็นที่มีปัญหามากที่สุดคือ ไม่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ ระบบฐานข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตรมีคู่มือสำหรับแนะนำการใช้งานอธิบายอย่างชัดเจน สอดคล้องกับชุดิภา และปรีชา (2560) ที่วิจัยการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ ผลการวิจัยพบว่า ควรศึกษารายละเอียดในคู่มือให้เข้าใจ ให้ชัดเจนเพื่อมีแนวปฏิบัติอย่างเหมาะสมครบถ้วน สามารถปฏิบัติได้ง่าย และสอดคล้องกับ จารุกิตติ (2563) ที่วิจัยการพัฒนาระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษาแบบ 360 องศา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของระบบ ด้านความเหมาะสมคู่มือการใช้งานระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.80

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า อาจารย์ประจำหลักสูตรรับรู้ประโยชน์การใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานทางวิชาการ เนื่องจากระบบได้ออกแบบตามองค์ประกอบที่เหมาะสมกับบริบทการใช้งาน และผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถตอบสนองต่อการพัฒนา และเป็นไปตามคุณสมบัติของอาจารย์ประจำหลักสูตรที่ตรงตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2558 และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา อว., 2560) ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา, 2565ก) และประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา, 2565ข) ตลอดจนใช้ในการรวบรวมข้อมูลผลงานทางวิชาการในการสนับสนุนผลงานอาจารย์บัณฑิตศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ สุวนิตย์ (2561) วิจัยการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ระดับหลักสูตร) ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการมากที่สุดในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับหลักสูตร ได้แก่ ข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านการออกแบบระบบ ระบบฐานข้อมูลสามารถโหลดข้อมูลเป็น PDF file และ Excel file ทำให้การใช้ข้อมูลผลงานทางวิชาการในการปรับปรุงหลักสูตรทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการสืบค้นข้อมูลได้ง่ายขึ้น และเป็นประโยชน์ ในอนาคตควรเพิ่มช่องทางการเข้าใช้ข้อมูลอย่างหลากหลายเพื่อให้เข้าถึงยุคสมัยปัจจุบัน

ด้านการใช้งานระบบ ระบบมีหลายหน้าที่ (Function) บังคับให้กรอก แต่ผลงานทางวิชาการแต่ละประเภทไม่จำเป็นต้องกรอกทุกรายละเอียด เช่น ISBN จึงควรปรับ Function ของผลงานที่ให้กรอกระบบให้ครบถ้วน เหมาะสมกับผู้ใช้งาน และมีข้อยกเว้นการบันทึกข้อมูลหากข้อมูลนั้น ๆ ไม่สามารถกรอกได้

ด้านการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งานระบบ ระบบควรปรับข้อความให้อ่านง่ายขึ้น พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมประเภทผลงานวิจัยว่า ประเภท คือ บทความวิจัย และผลงานวิจัย เพื่อการจัดเก็บข้อมูลที่ถูกต้องต่อไป

ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์จากการใช้งาน เป็นระบบที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และเป็นประโยชน์ สามารถนำข้อมูลที่ได้นบันทึกในระบบฐานข้อมูลไปใช้ต่อโดยอัตโนมัติกับระบบอื่น ๆ เช่นนำข้อมูลไปใช้กับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร

จากการวิจัย ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวนทั้งหมด 52 คน แต่มีกลุ่มเป้าหมายตอบกลับแบบสอบถาม จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ควรเก็บข้อมูลกับอาจารย์ประจำหลักสูตรให้ครบร้อยละ 100 เพื่อวิเคราะห์การรับรู้ระบบให้ได้มาซึ่งระบบที่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

วิเคราะห์สภาพและปัญหาในการใช้งานระบบฐานข้อมูลผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำหลักสูตร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยพะเยาที่สนับสนุนทุนการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณอาจารย์ประจำหลักสูตร ผู้บริหาร คณะศิลปศาสตร์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กัญญาวิรี สมนึก. 2562. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. พิษณุโลก. 76 หน้า.
- จตุพล ยงคร. 2558. การพัฒนารูปแบบการบริการทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาระบบเรียนรู้ของจังหวัด. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 9(2): 39-51.
- จักรี ทำมาน วรปภา อารีราษฎร์ และธวัช อารีราษฎร์. 2561. การพัฒนาระบบฐานข้อมูลงานวิจัยและนักวิจัย คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. รายงานการวิจัยบุคลากร (R2R). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม. 78 หน้า.
- จารุกิตติ สายสิงห์. 2563. การพัฒนาระบบจัดเก็บฐานข้อมูลบุคลากรทางการศึกษาแบบ 360 องศา. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 7(2): 59-71.
- ชุตินาถ กันนุหา และปรีชา วิหคโต. 2560. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษายกระดับหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. 6(2): 233-248.
- บัณฑิตพงศ์ ท้าวทุมมา ยงยุทธ ยะบุญธง และธารณ ทองงอก. 2560. การจัดระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวณชัยบำรุง จังหวัดเชียงใหม่. Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย. 10(3): 2189-2204.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2553. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพมหานคร. 219 หน้า.
- บุญริสา สุจันทร์ และชนกรณ กุณฑลบุตร. 2559. การรับรู้ด้านความรู้ความเข้าใจต่อประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมในอุตสาหกรรมการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์. วารสารวิชาการ RMUTT Global Business and Economics Review คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 11(1): 59-72.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2563. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2563. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 147 ง หน้า 20-77.
- ราชกิจจานุเบกษา. 2565ก. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2565. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนพิเศษ 212 ง, หน้า 11-20. [Online]. Available: <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/6942-2022-07-22-03-17-22>. (สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2566)

- ราชกิจจานุเบกษา. 2565ข. ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการศึกษา เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2565. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 139 ตอนพิเศษ 212 ง, หน้า 21-34. [Online]. Available: <https://www.ops.go.th/th/ches-downloads/edu-standard/item/6943-2022-07-22-03-20-23>. (สืบค้นเมื่อ 9 มกราคม 2566)
- วีระยุทธ ชาดะกาญจน์. 2560. การพัฒนารูปแบบการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. 9(2): 1-13.
- สมฤดี ทองรัก. 2561. คุณภาพระบบ การรับรู้ประโยชน์การใช้งาน การรับรู้ความปลอดภัย และความไว้วางใจ ส่งผลต่อความตั้งใจใช้บริการชำระเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ ของผู้ใช้บริการวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. กรุงเทพมหานคร. 121 หน้า.
- สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา อว. 2560. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 และเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. บริษัท วงศ์สว่างพับลิชชิง แอนด์ พรินติ้ง จำกัด. กรุงเทพมหานคร. 141 หน้า.
- สุนิตย์ รุ่งราตรี. 2561. การพัฒนาระบบสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ระดับหลักสูตร) ตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ปี พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ. 5(2): 61-68.